

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 zlr. 45 kr., miesięcznie 1 zlr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 zlr. 30 kr., miesięcznie 1 zlr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 3 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Niemce. — Rosya. — Turcyja. — Azya. — Z teatru wojny. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Wiedeń, 2. kwietnia. Dnia 3. kwietnia 1856, wyjdzie w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i będzie rozesłany XII. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera

Nr. 39. Dekret ministerstwa finansów z 26. marca 1856, względem ściągnięcia wszystkich, od roku 1848 przez państwo wydanych drobnych pieniędzy papierowych z wyjątkiem węgierskich banknotów po dziesięć krajcarów.

Nr. 40. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z 28. marca 1856, obowiązujące wszystkie kraje koronne monarchyi, którem się ogłasza czas czynności powiatowych dyrekcji finansowych w administracyjnym okręgu Lwowskiej dyrekcji finansów krajowych.

Nr. 41. Dekret ministerstw spraw zewnętrznych i handlu z 29go marca 1856, którym się obwieszcza ułożone między cesarsko-austryackim i królewsko-sycylijskim rządem rozszerzenie traktatu handlu i żeglugi z 4. lipca 1846.

Nr. 42. Rozporządzenie ministra spraw zewnętrznych z 30. marca 1856, dotyczące się urzędzenia i czynności urzędowej namiestnictwa w lombardzko-weneckim królestwie.

Z tym zeszytem wyjdzie także i będzie rozesłany spis osnowy wydanych w marcu 1856 zeszytów dziennika ustaw państwa.

Lwów, 20. marca. Na założenie zwyczajnej szkoły trywialnej w Uhrynowie, obwodzie Żółkiewskim przeznaczyła gmina Uhrynów dokumentalnie po wieczne czasy na uposażenie nauczyciela kwotę roczną 190 zlr. m. k. w gotówce i 13 korecy zboża à 5 zlr. m. k. w wartości 65 zlr. m. k. w kwartalnych ratach antycypacyjnych, następnie przyjęła na siebie umieszczenie nauczyciela i obowiązała się sprawić potrzebne porządki i opędzać z własnych zasilków opalenie szkoły. G. k. proboszcz w Uhrynowie imks. Jakób Wieliczko obowiązał się dodawać rocznie na dotacye tamtejszego nauczyciela trywialnego 5 zlr. m. k. i korzec pszenicy. A że przeto stałe uposażenie rzeczonyj szkoły trywialnej wynosi rocznie 255 zlr. m. k., nie licząc w to ostatniej zapewnionej składki, przeto potwierdza się równocześnie istnienie uregulowanej trywialnej szkoły w Uhrynowie i godną pochwały dążność rzeczonyj gminy i wspomnianego g. k. proboszcza ku rozszerzeniu nauki ludu podaje się z należytym uznaniem do wiadomości publicznej.

Sprawy krajowe.

(Wykaz banku. — Kongres biskupi. — Rewia. — Wychodźstwo. — Zgromadzenie akcyonaryuszów kolei żelaznej. — Losowanie obligacyi.)

Wiedeń, 4. kwietnia. Według wykazu banku z dnia 3go kwietnia okazuje się zasób srebra w kwocie 51,604.703 r., obieg banknotów w kwocie 366,520.054 r. Fundowany dług państwa w kwocie 59,346.882 zlr. — Reszta długu pieniędzy papierowych jest 23,761.996 r., dług sprzedaży dóbr skarbowych wynosi 154,500.000 r. Wpłaty na nowe akcyony wynoszą 24,390.135 r. W przeszłym miesiącu był zasób srebra 51,204.104 r., obieg banknotów 374,205.566 r., fundowany dług państwa 59,623.372 r.; dług pieniędzy papierowych 27,896.344 r. Dług sprzedaży dóbr skarbowych został nicodmienny.

— Kongres biskupi rozpocząć się ma przyszłej niedzieli uroczystą sumą pontyfikalną, którą Jego Eminencya kardynał-arcybiskup wiedeński celebrować będzie w asystencyi i obecności przybyłych tu kardynałów, arcybiskupów i biskupów. — Na zakończenie tej rzadkiej i wielkiej uroczystości kościelnej odśpiewany będzie hymn „Veni sancte spiritus.“ Przed rozpoczęciem sumy zgromadzi się duchowienstwo w pałacu księcia-arcybiskupa, a potem odprawi według starszeństwa i godności pochod swój do kościoła św. Szczepana bramą główną. Słychać, że do 60ciu biskupów zbierze

się na te konferencye. Znaczna część przewielebnych tych duchownych umieści się po klasztorach, niektórzy w domach prywatnych. Upewniają zresztą, że jedna część biskupów włoskich wyszła w zastępstwie swem deputowanych; biskup z Tryentu, starzec 94letni nie zjedzie na te konferencye dla podeszłego wieku swego.

— J. Eminencya książdz kardynał-arcybiskup, książę Schwarzenberg złożył dnia wczorajszego wizytę nuncyuszowi papieżkiemu, kardynałowi Viale Prela, który jak słychać udać się ma zaraz po konferencyach biskupich do Bononii na swoją nową posadę.

— Dziś o godzinie 9tej zrana stanęły w paradzie na placu józefszadzkiemu trzy pułki konno: dragoni nr. 4. wielkiego księcia toskańskiego, dragoni nr. 8. dziedzicznego w. księcia toskańskiego i pułk ułanów nr. 12. króla sycylijskiego. J. M. Cesarz odbył przegląd tych pułków, a następnie kazał im deflować. Pułk dragonów w. księcia toskańskiego zostanie w Wiedniu, a pułk ułanów zajmie leże w okolicach tego miasta.

— Przybył tu agent angielskiego stowarzyszenia prywatnego dla poczynienia przygotowań do wielkich płukarni dunajskiego piasku złotego.

— Roku 1853 wyszły z monarchyi austryackiej z wyłączeniem Węgier i Siedmiogrodu osób 4754, a natomiast osiedliło się w krajach koronnych 3338 obcych przychodniów. Wychodźcy wynieśli z sobą własnego majątku wartości 435.800 zlr. b. w., przychodźcy zaś wnieśli 1.585.900 zlr. b. w.

— Dnia 30. marca odbędzie się o godzinie 9. zrana jeneralne zgromadzenie głoszących akcyonaryuszów północnej kolei żelaznej Cesarza Ferdynanda. Na zgromadzeniu tem (w dworcu wiedeńskiej kolei żelaznej) przyjsie ma pod rozpoznanie: przedłożenie bilansów rachunkowych za rok 1855 i sprawozdanie o budowach uzupełniających; obliczenie superdywidendy należącey za rok 1855; sprawozdanie o wykończeniu budowy i otworzeniu trzech ostatnich przetrzeni kolei żelaznych do Oświęcimia, Opawy i Bielska; rezultat negocyacji prowadzonych z wysokiem ministeryum finansów względem nabycia eraryalnych kopalni węgla w Michałowicach, w morawskiej i polskiej Ostrawie; sprawozdanie o memoryale dyrekcji względem otrzymania na 90 lat koncesyi do posiadania c. k. galicyjskich kolei żelaznych należących do skarbu; wybór dyrekcji według statutów.

— Na odbytem dnia 1. kwietnia 1856 na mocy Najwyższego patentu z 21. marca 1818, — 275 (83 uzupełniającem) losowaniu dawniejszego długu państwa wyciągnięto seryę nr. 485.

Serya ta zawiera obligacye pożyczki wojennej Galicyi wschodniej nowego wydania różnej stopy procentowej od nr. 2179 aż włącznie do nr. 4318, następnie obligacye liwerunku naturalistów Galicyi wschodniej dawniejszego wydania po 4 pet., a mianowicie: od roku 1789 od nr. 1 aż włącznie do nr. 9738 i od roku 1790 od nr. 1. aż włącznie do nr. 1001 w kwocie kapitałowej 1,091.183 r. 48⁶/₈k. a w kwocie procentowej według zniżonej stopy 24.154r. 45k.

Zawarte w tej seryi pojedyncze numera obligacyi będą w osobnym spisie później ogłoszone.

Następnie na przedsięwziętem tego samego dnia czwartem losowaniu obligacyi kolei żelaznej Lombardzko-Weneckiej wyciągnięto seryę A, w której są zawarte wszystkie obligacye oznaczone literą A, wydane na wykupno lombardzko-weneckiej kolei żelaznej.

Splata tych obligacyi nastąpi według istniejących przepisów po upływie dwunastu miesięcy, to jest od 1. kwietnia 1857.

Nakoniec na odbytem również tego samego dnia trzeciem losowaniu wygrywających numerów zapisów długu państwa pożyczki loteryjnej z dnia 4. marca 1854, które są zawarte w wyciągniętych dnia 2. stycznia b. r. dwunastu seryach nr. 155, 762, 977, 1252, 1316, 1375, 1416, 1981, 2040, 2506, 2543 i 3964, na wygrywający numer 21 seryi 3964 przypadła pierwsza wygrana 200.000 r., na wygrywający numer 11 seryi 762 druga wygrana 20.000 r., a na wszystkie inne w losowanych seryach zawarte 598 zapisy długu państwa najmniejsza wygrana 300r.

Wylosowane obligacye długu będą wypłacone z przypadkami na nie wygranemi dnia 30. czerwca 1856.

Ameryka.

(Gwalty Walkera w Nikaragwie. — Stosunki z Anglią. — O'Brien. — Doniesienia z Meksyku.)

Nowy-York, 15. marca. Przedwczoraj nadeszła tu wiadomość, która jeżeli się potwierdzi, narobi na jakiś czas niemiłej wrzawy

jak nieporozumienie z Anglią, lub sprawa prowincji Kansas, lub wybór prezydenta. Oto donoszą z Nikaraguy, że generał Walker skonfiskował statki towarzystwa przewozowego (transit) w Nikaraguy, (które jak wiadomo ma w swym ręku gościeńiec wiodący z Greytown (San Juan) do cichego Oceanu), zniszczył jego przywilej i nadał nowy przywilej innemu towarzystwu.

Z **Belize** piszą dziennikowi *New-York-Herald* z 7. lutego, że niepokazuje się wcale, by Anglia miała zamiar zrzec się swego stanowiska na wyspach w odnodze i protektoratu nad państwem Moskito, gdyż przeciwnie stara się w cichości ustalać coraz bardziej swój wpływ w tych okolicach.

— Pewien kapitan nazwiskiem W. O'Brien, został niedawno z rozkazu marszałka Stanów zjednoczonych uwięziony i oddany pod indagację komisarzowi Stanów zjednoczonych w Filadelfii. Obwiniono go o naruszenie praw neutralności Stanów zjednoczonych werbowaniem ochotników do armii Walkera; ale dla braku dowodów został puszczony na wolność.

— Wiadomości z **Vera Cruz** z 25. lutego donoszą o śmierci Haro y Tamariza w Puebli. Dziesięć osób, które miały udział w powstaniu w Castellu, zostało skazanych na śmierć.

Anglia.

(Amunicyje do Kanady. — Wiadomości z wybrzeża afrykańskiego. — Postępowanie Walkera w Ameryce centralnej.)

Londyn, 31. marca. Do arsenału w Woolwichu nadszedł rozkaz urzędu zbrojowniczego, ażeby na pokładzie okrętu „Lady Amherst“ wysłano 3000 beczek prochu do Halifax. Także do Quebecu mają wysłać 2000 beczek prochu.

— Do Spithead przybył wczoraj wieczór paropływ „Antelope“ z wiadomościami z zachodnio-afrykańskiego wybrzeża, a mianowicie z Sierra Leone sięgającymi do 23. lutego. Na pokładzie paropływu „Antelope“ znajduje się pewna liczba majtków z eskadry angielsko-afrykańskiej, którzy zgłosili się z własnej chęci do służby na flocie bałtyckiej. Chociaż wspomniany okręt należał już od lutego 1852 do eskadry przeznaczonej do przytłumienia handlu niewolnikami, nieudało mu się przecież przez cały ten czas pojąć ani jednego statku z niewolnikami.

Dziennik *Times* powiada w swym przedwczorajszym artykule wstępnym: „Główną treść otrzymanych dziś z Nowego Yorku wiadomości stanowi nadzwyczajne wrażenie, jakie sprawiła wiadomość o zniesieniu przywileju towarzystwa przewozowego (transit) w Nikaraguy i skonfiskowania kilku paropływów jego z rozkazu generała Walkera. Zdarzenie to wywarło taki wpływ na papiery Nikaraguy, że zwróciło na siebie całą uwagę spekulantów nowoyorskich. Anglia jest w istocie tak samo obowiązana do interwencji, jak rząd Stanów zjednoczonych, i jeden z najznakomitszych dzienników Nowego Yorku, wyraża nadzieję, że głównym skutkiem teraźniejszego stanu rzeczy będzie przywrócenie owego wspólnego działania obudwu krajów w interesie Nikaraguy, które bez wątplenia niebyłoby się nigdy przerwało, gdyby ci, do których odwoływaliśmy się pierwotnie, zechcieli byli inaczej postąpić.“

Francya.

(Poczta paryska. — Dekret mianowania. — Zawiadomienie Senatu i ciała prawodawczego o zawarciu traktatu. — Kodex wojskowy karny. — Wielka rewia. — Potoczne. — Tok konferencji na ukończeniu. — Ekspedycja afrykańska. — Podpisanie traktatu.)

Paryż, 1. kwietnia. *Monitor* dzisiejszy zawiera dekret cesarski, na mocy którego mianowany jest hrabia Walewski, za gorliwe i zaszczytne sprawowanie urzędu ministra spraw zewnętrznych kawalerem wielkiego krzyża legii honorowej, pan de Bourqueney zaś za położone w ostatnich układach dyplomatycznych zasługi senatorem. Dalej donosi *Monitor*, że minister udał się wczoraj na posiedzenia senatu, gdzie w imieniu Cesarza następującą miał przemowę:

„Panowie Senatorowie! Przybywam tu, by w imieniu Cesarza donieść wam moi panowie, że wczoraj o godzinie pierwszej po południu podpisali pełnomocnicy Francji, Anglii, Austrii, Prus, Rosji, Sardynii i Turcji traktat, który zamykając wojnę i załatwiając zupełnie sporną sprawę wschodnią, zapewnia Europie pokój na stałej i trwałej podstawie. Wymiana ratyfikacji nastąpi w Paryżu w cztery tygodni lub nawet i prędzej, jeżeli być może. Jego Mość Cesarz polecił mi przy tej sposobności wynurzyć panom podziękę swą za pomoc posażą patriotyczną, która wspólnie z bezprzykładną walecznością połączonych wojsk i floty wyjednała nam tak szczęśliwe i zaszczytne zakończenie obecnej wojny.“

Senat przyjął poselstwo to ministra jednogłośnie krzykiem na cześć Cesarza. Z równą radością i równym zapętem dla osoby Cesarza przyjęło także i ciało prawodawcze szczęśliwą tę wiadomość z ust pana Fould. — Według *Monitora* postanowił już Cesarz, by żołnierze z r. 1848 uwolnieni byli niezwłocznie od dalszej służby. Minister wojny miał już w tej mierze wydać potrzebne rozporządzenia. — Pierwsze dwie księgi zarysu nowych wojennych ustaw karnych są już ukończone. Dalszem zaś wypracowaniem zajmuje się tak gorliwie ustanowiona do tego komisya, że stosownie do życzeń Cesarza będzie cały zarys przedłożony ciału prawodawczemu jeszcze wśród teraźniejszych obrad. — Dla tych członków konferencji, którzy nie chcieli być konno na rewii dzisiejszej, wzniesiono na polu marsowem osobne trybuny. Na rewii popisywały się wojska gwardii cesarskiej, załogi paryskiej i twierdz pobliskich, tudzież niektóre pułki pierwszej dywizji. — Według doniesień ze wszystkich stron kraju, rokują zasiewy zimowe bardzo pomyślne żniwa. — Z Marsylii odplynął wczoraj w nocy do Konstantynopola Assif Bey ze

świty wielkiego wezyra, by zawieść Sułtanowi zawarty traktat pokoju. Równocześnie odplynął także generał Marrans w osobnej misji Cesarza Napoleona do Sułtana. — Dla wielu w dniu urodzin następcy tronu narodzonych dzieci uboższych rodzin złożył Cesarz po 100 franków w kasie oszczędności z poleceniem, ażeby książeczki kasowe odesłano rodzicom. — Dziś odbyła się na polu marsowem wielka „rewia pokoju“, jak ją nazwała *Patrie*. Najpiękniejsza pogoda wiosenna sprzyjała uroczystości, która tysiące zwabiła widzów. Liczba wojsk zgromadzonych na polu marsowem wynosiła 60 do 65 tysięcy żołnierza, luboć *Pays* mniema, że wojska z Lugdunu i Boulogne nie przywołano nawet. O godzinie 12. w południe zgromadziło się już całe wojsko na polu, które skrapiane silnie rano i dnem w poprzód mimo tak wielkiej masy ludzi wolne było od wszelkiego kurzu i jak najpiękniejszy przedstawiało widok. Marszałek Maguan zaszczycony naczelnem dowództwem nad całą armią, przybył na pole marsowe o pół do pierwszej, otoczony świetnym sztabem i wielu zagranicznymi oficerami. Piechotą całą dowodził generał Regnault de St. Jean Angely, jazdą zaś generał de Cotte. O godzinie pierwszej oznajmiły huczne salwy artylerji przybycie Cesarza. Na czele orszaku cesarskiego jechał oddział stugwardystów. Za nim jechali koniuszowie, oficerowie ordynansowi i cały wojskowy dwór cesarski. Potem dopiero jechał sam Cesarz. Po prawej jego stronie znajdował się książę Napoleon, po lewej Henryk książę Reuss. Cesarz jechał na swym ulubionym koniu i miał na sobie mundur generała dywizji. Za Cesarzem postępował świetny i liczny orszak marszałków, generałów i wyższych oficerów. Także wielu oficerów zagranicznych znajdowało się w świetle Cesarza, mianowicie wielu oficerów angielskich i tureckich. Powszechną uwagę zwrócili na siebie dwaj Beduini w swym malowniczym stroju i jeden Czerkies pokrewny, jak mówią Szamila. Z grona pełnomocników znajdowali się w orszaku Cesarza hrabia Orłów, obaj pełnomocnicy tureccy, margrabia Villamarina i Lord Cowley. Ostatni jednak nie był w mundurze wojskowym lecz w zwyczajnym stroju dworskim. Hrabia Orłów i jego towarzysze jechali na koniach cesarskich. Reszta pełnomocników przypatrywała się obrotom wojskowym z trybuny wzniesionej przy *Ecole militaire*, gdzie znajdowała się także księżna Matylda z licznym orszakiem dam dworskich. Cesarz przejechał się po przed front całej armii i stanął obok trybuny i szkoły wojskowej, poczem dopiero zaczęło defilować całe wojsko od 1³/₄ do 3³/₄ godziny. Każdy pułk wołał przechodząc: Niech żyje Cesarz! Po skończonej rewii udał się Cesarz z całym orszakiem wśród hucznych okrzyków ludu do Tuileryów, gdzie przybył o godzinie czwartej. Dziś wieczór będzie Paryż oświetlony.

— W wilię podpisania traktatu pokoju wyjaśnił dziennik *Journal des Débats* całą sytuację w dłuższym artykule, a między innymi przychodzą i te wyrazy:

„Wiadomo, że od dnia 25go lutego, którego się konferencye rozpoczęły, zebrali się pełnomocnicy do dnia 22. marca tylko 11 razy, gdy tymczasem począwszy od 24. marca codzień się na te konferencye zgromadzali. Wnoszą więc z tego, że dnia 22. ukończono wszystkie prace przygotowawcze, załatwiono już wszystkie kwestye główne, a pełnomocnikom pozostało jeszcze tylko porozumieć się względem niewielkiej liczby punktów podrzędnych, wynikających z kwestyi głównych, tudzież względem stanowczego spisania traktatu pokoju.“

— Upewniają, że hrabię Morny mianowano wielkim kancelarzem Cesarstwa, i że p. Schneider będzie prezydentem ciała prawodawczego.

— W pałacu St. Cloud robią przygotowania potrzebne do przyjęcia Jej Mości Cesarzowej, której stan zdrowia bardzo pomyślny. Tegoż dnia, kiedy traktat pokoju podpisano (30. marca), powiła hrabina Walewska córkę.

— Dziennik *Patrie* pisze: „Na ostatniem swem posiedzeniu przywdziali pełnomocnicy uniform, i wszyscy włożyli swe dekoracje. Dnia jutrzejszego wydaje hr. Walewski wielki bankiet członkom kongresu, ciału dyplomatycznemu i dygnitarzom państwa. Możemy też upewnić, że zawartą uwowę uczyniono zadość wszelkim wymaganiom, za które Francya i Anglia wojnę rozpoczęły. Cztery punkta gwarancji otrzymały obszernie zastosowanie, a paragraf piąty urzeczywistniono w sposób podający Europie wszelkie potrzebne gwarancje, nie poniżając przy tem Rosji bynajmniej. W tej chwili gdy to piszemy, odbywa się podpisywanie protokołów. Każdy z pełnomocników musi czterokrotnie po 96 razy położyć swój podpis.“ — Według doniesień dzienika *Pays* uporządkowano wczoraj (29. marca) zupełnie wszystkie warunki pokoju, a traktat podpisali dziś pełnomocnicy jednorazowym położeniem nazwiska. Kałamarz umyślnie w tym względzie dla pełnomocników sprawiony kosztuje 11.000 franków.

— *Sentinelles de Toulon* zawiera w następującym artykule niektóre napomknienia o ekspedycji afrykańskiej:

„Pomimo nadziei bliskiego pokoju, którego podpisania stanowczo spodziewamy się każdej chwili, nie ustaje bynajmniej czynność w naszych portach. Już odplynęła jedna część naszej eskadry do Krymu, ażeby ztamtąd przywieść chorych, a nawet i druga jej część otrzymała rozkaz mieć się na pogotowiu dla zabrania na pokład wojska; 38.000 ludzi armii orientalnej mają przewieźć do Algierji, gdzie się przygotowuje wielka wyprawa na Kabylię. Tylko 30.000 ludzi naszej armii pozostanie w Konstantynopolu. W naszej dywizji wojskowej zajmują się rozłożeniem wojska powracającego z Orientu, albo mającego odplynąć do Afryki. — Wiceadmirał Trehouart bawi jeszcze w naszym porcie, jednak ma wkrótce wyjeżdżać.“

Włochy.

(Amerykańska flotyła.)

Genoa, 25. marca. Amerykańska flotyła stoi już od niejako czasu na kotwicy w tutejszym porcie, ma być wzmocniona paropływem „Saranac“ o 45 działach, a potem do Konstantynopola i Syrii odpłynię. Z powodu niezagodzonego jeszcze zejścia między Anglią i Ameryką, otrzymał komendant eskadry komodore Stringham rozkaz z Washingtonu, ażeby opuścić morze śródziemne i krążyć wzdłuż wybrzeży hiszpańskich.

Niemce.

(Obawy na giełdzie berlińskiej. — Potoczne. — Kwestya własności dziennikarskiej. — Traktat handlowy miast hanzeatyckich z Neapolem.)

Wydany w **Berlinie** przed ośmiu dniami dekret ministerjalny, którym republikowano przepisy ustawy z 24. maja 1844 przeciw niewypłacaniu zupełnej wartości papierów zagranicznych, dał według doniesień dziennika *Schles. Zt.* powód do pogłosek, jakoby zamierzono i dalsze ograniczenia spekulacji giełdowych, a co interesowanych wielką obawą nabawiło.

— Prezydent ministrów, baron Manteuffel, otrzymał jak sły- chać order orła czarnego.

— Zgromadzenie związku niemieckiego uchwaliło jak wiadomo na wniesioną skargę niektórych niemieckich redakcyi dzienników o nadużycie przedruku dziennikarskiego depeš telegraficznych i t. d., że sprawa ta odesłana być ma do rządów związkowych dla dalszego rozpoznania. Osnowa tej uchwały jest według *Allgem. Zeitung* następująca:

„Sprawozdanie w tym względzie wydziału podać do wiadomości rządów związkowych z tem uprzejmem wezwaniem, by z dołączeniem powyższych w kwestyach wspomnianych postanowień oświadczyły na zgromadzeniu związkowym, czy też w ogóle chciałyby się przychylić do zaprowadzenia niektórych modyfikacyi istnących postanowień związkowych na rzecz prasy dziennikarskiej ku ochronieniu własności literackiej i artystycznej przeciw naśladowictwu i przedrukowi, a mianowicie ogłoszonych w dziennikach oryginalnych depeš telegraficznych.“

Brema, 28. marca. Senat przedłożył obywatelom miasta do ratyfikacyi zawarty między miastami hanzeatyckimi i królestwem obojga Sycylii traktat handlu i żeglugi. Tym traktatem, zawartym na lat dziesięć, z zastrzeżeniem przedłużeniem po upływie tego czasu, wyjednano dla miast hanzeatyckich żeglugi równe swobody nie tylko z najbardziej uwzględnionym narodom w namienionym królestwie, lecz także we wszystkich głównych punktach z tutejszymi krajowcami trudniącymi się komunikacyą. Traktat opiera się na wzajemności.

Rosya.

(Podróż Cesarza do Finlandyi. — Nowy departament w sprawach kościelnych. — Rozporządzenia administracyjne.)

Petersburg, 27go marca. Właśnie ogłoszono urzędowe sprawozdanie o podróży Cesarza do Finlandyi. Dnia 21go marca o drugiej godzinie po południu wyjechał Jego ces. Mość z Petersburga, nazajutrz rano stanął w Friedrichshaven, gdzie między innymi zwiedzał finski korpus kadetów i baterye, która w przeszłym roku czynna była przeciw Anglikom; tego samego dnia odjechał Cesarz do Helsingfors, gdzie przybył rano dnia 23. b. m. Obywatelstwo miejskie przyjmowało monarchę na wjeździe chlebem i solą. — Naczelnym dowódcą korpusu gwardyi i grenadyerów, hr. Rüdiger oznajmia w rozkazie dziennym, że Cesarz najtłaskawiej pochwalił znaczny postęp w naukach w zakładach wojskowych. — Na wniosek ministra spraw wewnętrznych rozkazał Jego cesarska Mość utworzyć w departamencie spraw powszechnych trzecią sekcye dla wykroczeń przeciw wierze prawosławnej. — Oprócz namiestników cesarskich w królestwie polskim i na Kaukazie istnieją w Rosyi jeszcze trzy najwyższe wojskowe posady nadzorcze i administracyjne, tak zwanych jeneralnych gubernatorów wojennych, w Petersburgu (Ignatiew), w Moskwie (Zakrewski) i w Kronsztadzie (Menzykow). Po nich następują w randze i władzy jeneralni gubernatorowie, których dotychczas było dziesięciu. Ci stoją na czele administracyi krajów wcielonych do państwa za ludnością mieszaną. Z czasem jednak po zupełnem zasymilowaniu tych prowincyi z powszechnym systemem administracyi uchylają się posady jeneralnych gubernatorów i zostają tylko gubernatorowie cywilni pod zarządem ministerstwa spraw wewnętrznych. To właśnie nastąpiło na mocy ukazu cesarskiego względem następujących trzech posad jeneralnych gubernatorów: 1) dla gubernii witebskiej, mohylewskiej i smoleńskiej; 2) dla gubernii czernihowskiej, pułtawskiej i charkowskiej; 3) dla gubernii mńskiej.

Turcya.

(Koleje żelazne.)

Z **Konstantynopola** donoszą dziennikowi *Journal des Debats*, że rząd turecki wstrzyma się jeszcze z udzieleniem koncesyi na kolej żelazną między Konstantynopolem i Belgradem, by uzyskać czas na porobienie potrzebnych przygotowań, ułożenie planów i kosztorysów i t. p. W tym zamiarze prosiła Porta Francyi o dwóch doświadczonych inżynierów, którzy mają prowadzić temi robotami, a po ukończeniu ich pozostać w służbie tureckiej i zajmować się urządzeniem gościńców lądowych i innymi budowlami publicznymi.

Azya.

(Poczta zamorska. — Wcielenie państwa Audy. — Pomnik Margrabi Dalhousie. — Zajęcie Heratu. — Doniesienia z Australii.)

Z **Bombaju** donoszą z 5. marca: Rozporządzenia względem administracyi nowo wcielonego księstwa Audy, które teraz stanowić będzie część indyjsko-angielskich posiadłości, przychodzą w należytym porządku do wykonania. O mianowaniu nowych urzędników wspominają z wszelką pochwałą. Utrzymują, że liczba żołnierzy w królestwie Audy, którzy mają prawo upomnieć się o żołd zaległy, wynosi 70.000, a suma zaległości tej do 4.800.000 rupiów. W rozmaitych kasach całego królestwa nie znaleziono więcej nad 2.800.000 rupiów. Sądzą jednak, że Król wraz z ministrami i rzeźnicami zakopali skarb niemały, i słycać nawet, że generał Outram kazał Króla Wagid Ali Szacha Padiszachi przytrzymać jako współwinnego przechowania pieniędzy należących do skarbu publicznego i brylantów koronnych.

— Jedna część prasy wschodnio-indyjskiej nie pochwała bynajmniej tego wcielenia, a najbardziej potępia je dziennik *Englishman* wychodzący w Kalkucie. Uważa w tem dziwne szyderstwo losu, że generał Outram, który wcielenia tego dokonał, powstawał niegdyś tak bezwzględnie na sir Karola Napier'a za usunięcie emirów z Sindu. Wcielenie to jednak nie odbyło się bez protestu i oporu, a mianowicie musiał minister wiele uciepieć od kobiet swego monarchy, że go zagnał do podpisania ugody ustępstwa, a nawet sam Król nie chciał podpisać jednego dokumentu, w którym wyrażono, że dokument ten podpisuje z własnej woli i chęci.

— Lord Canning przybył 29go lutego do Kalkuty, a margrabia Dalhuise miał 6go lub 7go marca odpłynąć do Suezu. W Kalkucie wotowano mu pomnik i adres dziękczynny; również i z innych miast państwa otrzymał adresa dziękczynne. Dawniejszy naczelnik w Indyach wschodnich, sir William Gomm, wrócił już także do Europy.

— Z perskiej zatoki nie ma żadnych nowych wiadomości, jak również i z Heratu, o którego zdobyciu przez Persów dziennik *Bombay Times* potąd jeszcze wątpi, a nawet i w takim wypadku nie przypisuje temu żadnej ważności.

— Na Singapore otrzymano nowe wiadomości z Australii, a mianowicie paropływem z Jawy, który dzienniki z Melbourne tam zawióźl. Gubernator z Wiktoryi, sir Karol Hotham umarł 31. grudnia, a w miejsce jego przyszedł generał-major Macarthy. Donoszą też, że nowy kliper „Schomberg“, który na pokładzie swym miał wielką liczbę pasażerów i liczne pakiety pocztowe, rozbił się podczas pierwszej swej podróży z Liwerpolu do Melbourne dnia 26go grudnia. Pasażerowie ocalili się szczęśliwie.

Z teatru wojny.

(Doniesienia z obozu w Krymie i z Anatolii.)

Korespondencye z **Krymu** do dzienników angielskich siegają po dzień 17. marca. Powietrze znów pozimniało, a miasto wielkiej rewii zapowiedzianej przez generała Codrington'a, odbyła się tylko krótka muštra z defiladą wojskową, lecz według korespondencyi do dziennika *Times* wystarczyła i ta mała próba do udowodnienia poprawnej organizacyi korpusu pociągów a tem samem i całej armii angielskiej. O stanie zdrowia wojsk francuskich nie wspominają już korespondencye: stan zaś wojsk sardyńskich i angielskich jest całkiem pomyślny. We wszystkich obozach spodziewano się co chwila wiadomości o stanowczem zawarciu pokoju, bratano się z Rosyanami, jak tego dozwalała tylko linia demarkacyjna wzdłuż rzeki Czarnej, i przysposabiano się do urządzenia balów, festynów dla dawniejszych swych przeciwników.

Z **Trebizondy** donoszą do dziennika *Times* z 6. marca: Omer Basza odjechał ztąd do Konstantynopola 4go marca, lecz spodziewają się go wkrótce z powrotem. Tymczasem przychodzą tu ciągle posiłki wojskowe z Mingrelii i Konstantynopola, a korpus świeżo pod Cholowi zebrany skoncentrował się teraz między Redut-Kale i Korga. W Suchum-Kale, w Szemsaraj i w Batum stoją jeszcze załogi wojskowe, lecz oddział bawiący w Suchum-Kale ma wkrótce ztamtąd ustąpić. Seiągnięte tu ostatnimi czasy wojska wysłane być mają ku Erzerum. Otrzymała z tego miejsca poczta najnowsza z 26go marca nie przynosi nic nowego, i wiadomości wcale nie są pocieszające. Zapasy wojskowe coraz się uszczuplają, i niewiele więcej jeżeli jeszcze na dwa miesiące wystarczą. Nowy komisarz angielski, pułkownik Geils, poróżnił się z Selim-Baszą w kwestyi etykietalnej, a Basza śmiał mu nawet zarzucić, że Kars upadł tylko z przyczyny jenerała Williams'a, który nie czuł odwagi do dalszego bronienia tej twierdzy.

Z **Kurdystanu** donoszą z 6go marca o powszechnem powstaniu krajowców, którzy wiejskie osady Nestoryanów spustoszyli; 4000 Kurdów obległo baszę tureckiego wraz z nielicznym oddziałem wojskowym w kasztelu Allah Bej; główna zaś kwatery powstańców znajduje się w Gowarze.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 5. kwietnia. Wczoraj odbyło się zgromadzenie pełnomocników konferencyi. — Jej Mość Królowa hiszpańska nadała nowo narodzonemu księciu francuskiemu order złotego runa. Jeden z wysokich dygnitarzy państwa przywiezie insygnia tego orderu do Paryża.

Londyn, 2. kwietnia. Rząd angielski przesłał rozkaz komodorowi Watson, ażeby opuścił Baltyk i z całą swą eskadrą powrócił do Anglii.

Turyń, 5. kwietnia. Ostatni pułk legii angielsko-włoskiej odplynął do Lewanty.

Wiadomości handlowe.

(Targ Olomuniecki na woły.)

Olomuniec, 26. marca. Spęd była rzeźnego na dzisiejszym targu wynosił 218 wołów. Przepędzili: Jan Körbel z Kameńcy 22, Joel Herschfeld z Lentowiny 49, Hersch Felder z Krosna 27, Filip Schmidt z Goleczowa 26, Abraham Pflanzler z Łukowicy 53, małemi partjami 41 wołów.

Idące po sobie trzy święta były przyczyną, że w drodze sprzedano tylko 13 wołów galicyjskich, ztąd wyniknął niespodzianie na tutejszym targu większy spęd, to jest 218 wołów, z których mała tylko część była lepszego gatunku; reszta była przydatną bardziej do tuszenia, niż na rzeź, dlatego 64 wołów zostało niesprzedanych.

Najwyższa cena była 237 r. w. w. za wołu ważącego 350 funtów mięsa i 50 funtów łożu. Najniższa cena 112 r. w. w. w. za wołu ważącego 190 funtów mięsa i 10 funtów łożu. Przeciętna cena w ogóle była 180 r. w. w. z 290 funtów mięsa i 25 funtów łożu.

Prosto do Wiednia popędził Leiser Fichmann z Żurawna w Galicyi 170 wołów na sprzedaż.

Kurs lwowski.

Dnia 7. kwietnia.

	gotówką		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	4	42	4	46
Dukat cesarski	4	44	4	48
Półimperyal zł. rosyjski	8	10	8	15
Rubel srebrny rosyjski	1	34 1/2	1	35 1/2
Talar pruski	1	29	1	31
Polski kurant i pięciozłotówka	1	8	1	9
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	84	30	85	15
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	77	20	77	48
5% Pożyczka narodowa	86	36	87	15

Wiedeński kurs papierów.

Dnia 4. kwietnia.

w przecięciu

Obligacje długu państwa	5% za sto	86 3/4	87	86 1/16
detto pożyczki narod.	5% n	87 1/8	8/8	87 1/16
detto z r. 1851 serya B.	5% n	—	—	—
detto z r. 1853 z wypłatą	5% n	—	—	—
Obligacje długu państwa	4 1/2% n	77 3/4	—	77 3/4
detto	4% n	68 1/4	1/2	68 3/4
detto z r. 1850 z wypłatą	4% n	93	—	93
detto	3% n	—	—	—
detto	2 1/2% n	—	—	—
Pożyczka z losami z r. 1834	—	—	—	—
detto	—	136	—	136
detto	—	110	—	110
Obl. wiedz. miejskiego banku	2 1/2% n	—	—	—
Obl. lomb. wen. pożyczki z r. 1850	5% n	—	—	—
Obl. indemn. Niz. Austr.	5% n	—	—	—
detto krajów koron.	5% n	78 7/8	1/2	78 1/8
Akcy bankowe	—	1095	1115	1192
Akcy n. a. Tow. eskp. na 500 złr.	—	500	507 1/2	503 3/4
Akcy c. k. uprz. Tow. kred. dla hand. i przem.	—	331	325	328 1/2
Akcy kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 złr.	—	—	—	—
Akcy kolei żel. Głognickiej na 500 złr.	—	—	—	—
Akcy kolei żel. Edynburskiej na 300 złr.	—	—	—	—
Akcy kolei Budzińsko-Lincko-Gmundzkiej na 250 złr.	—	—	—	—
Akcy Dunajskiej żeglugi parowej na 500 złr.	—	635	633	630

Wiedeński kurs weksłów.

Dnia 4. kwietnia.

w przecięciu

Amsterdam za 100 holl. złotych	84	84	2 m.
Augsburg za 100 złr. kur.	101 1/4	101 1/4	1/8 1/4 l.
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę 24 1/2 fl.	100 3/8	100 1/4	3 m.
Genua za 300 lire nowe Piemont.	—	—	2 m.
Hamburg za 100 Mark. Bank.	74 3/4	74 5/8	2 m.
Lipsk za 100 talarów	—	—	2 m.
Liwurna za 300 lire toskań.	—	—	2 m.
Londyn za 1 funt sztrl.	10-3	10-3	3 l.
Lyon za 300 franków	—	—	2 m.
Medyolan za 300 lire austr.	101 3/4	101	2 m.
Marsylia za 300 franków	119	119	1 l.
Paryż za 300 franków	119 1/4	119 1/4	2 m.
Bukareszt za 1 złoty Para	270 1/2	271	31 T. S.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5. kwietnia o pierwszej godzinie po południu.

Amsterdam 84. — Augsburg 101 3/8. — Frankfurt 100 1/4. — Hamburg 74 3/4. — Liwurna —. — Londyn 10.3 l. — Medyolan 101 3/4 l. — Paryż 119 1/4 l. Obligacje długu państwa 5% 86 7/8 — 87, detto 4 1/2% 78 1/8 — 78 1/2, detto 4% 68 1/4 — 68 1/2, detto 3% 51 1/2 — 52, detto 2 1/2% 43 — 43 1/4, detto 1% 17 1/4 — 17 1/2, detto S. B. 5% 89 — 90. Pożyczka narodowa 5% 87 1/2 — 87 3/4. Obligacje lomb. wen. pożyczki z roku 1850 5% 91 1/4 — 92. Obligacje indemn. Nizsz. austr. 5% 85 1/2 — 86; detto innych krajów koron. 78 1/2 — 82. Oblig. Głogn. z wypłatą 5% 92 1/8 — 93. Detto Oedenburgs. z wypł. 5% 91 1/4 — 92. Detto Peszt. 4% 92 1/4 — 93. Detto Medial. 4% 90 1/2 — 91. Pożyczki loter. z r. 1834 229 1/2 — 230, detto z r. 1839 136 — 136 1/2, detto z r. 1854 109 3/4 — 110. Oblig. bank. 2% 61 — 62. Akcy bank. z ujmy za szt. 1137 — 1040; detto bez ujmy —. Akc. esk. banku 103 — 104. Akcy c. k. uprzyw. towarzystwa kredyt. dla handlu i przem. 318 — 318 1/2. Akcy c. k. austr. uprzyw. tow. rząd kolei żelazn. po 200 złr. (500 frank.) 378 1/4 — 378 1/2. Półn. kolei Ces. Ferd. 295 1/4 — 296. Detto Budzińsko-Lincko-Gmundzkiej 273 — 274. Detto Pressab.-Tyrnawskiej 1. wydania 18 — 20; detto 2. wydania 25 — 30. Akcy żeglugi par. 635 — 636; detto 11. wyd. —; detto 13. wydania 590 — 592; detto Lloyd 448 — 450. Akcy młyn parowego wiedz. 90 — 92. Akcy Peszt. mostu łańcuch. 67 — 68. Prior. obl. Lloyd (w srebrze) 5% 89 — 90. Północnej kolei 5% 85 — 85 1/4. Głognickie 5% 78 1/2 — 79. Obligacje Dun. żeglugi par. 5% 82 — 83. Renty Como 12 3/4 — 13. Esterhazego losy 40 zł. 68 — 68 1/2. Windischgraza losy 23 3/4 — 24. Waldsteina losy 23 3/4 — 24. Keglevicha losy 12 — 12 1/4. Ka. Salma losy 39 3/4 — 40. St. Genois 39 1/4 — 40. Palfego losy 38 1/2 — 39. Cesarskich ważnych dukatów agio 5 1/2 —.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 7. kwietnia.

Oblig. długu państwa 5% 86 1/10; 4 1/2% 78; 4% 68 1/2; 4% z r. 1850 — 30% —; 2 1/2% —. Losowane obligacje 5% —; Losy z r. 1834 za 1000 złr. —; z r. 1839 —. Wiedz. miejsko bank. —. Węgiers. obl. kamery nadw. —. Akcy bank. 1152. Akcy kolei półn 2975 Głognickiej kolei żelaznej —. Odenburskie —. Budwajskie —. Dunajskiej żeglugi parowej 634. Lloyd 447 1/2. Galic. listy zast. w Wiedniu —. Akcy niższo-austr. Towarzystwa eskomptowego à 500 złr. 530 złr.

Amsterdam 1. 2. m. 83 1/4. Augsburg 100 7/8. 3. m. Genua — 1. 2. m. Frankfurt 99 7/8. 2. m. Hamburg 74 1/2. 2. m. Liwurna — 1. 2. m. Londyn 10 — 2. 1. m. Medyolan 101 3/8. 1. Marsylia — 1. Paryż 119. Bukareszt 271. Konstantynopol —. Smyrna —. Agio duk. ces. 5 1/8. Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. — lit. B. —. Lomb. —; 5% niz. austr. obl. indemn. —; innych krajów koron. 79. Renty Como — Pożyczka z roku 1854 110. Pożyczka narodowa 87 7/8. C. k. austr. akcy skarb. kolei żelaz. po 500 fr. 377 1/4. fr. Akcy c. k. uprzywil. zakładu kredyt. 319 1/2.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. kwietnia.

PP. Kołaczkowski Adam, c. k. komornik pogr., z Przemysła. — Gnoński Alexander, z Krasnego. — Skolimowski Tadeusz, z Buska. — Styrza Eugeniusz, z Krasnego. — Dorożyński Włodzimierz, z Tarnopola. — Zawadzki Józef, ze Stryja. — Smolka Franciszek adwokat krajowy, z Skaly. — Kieszkowacy Józef i Stanisław, z Brodów.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. kwietnia.

Ks. Sapięha Leon, do Dembicy. — Br. Pollnitz, c. k. porucznik, do Dembicy. — PP. Wolański Mikołaj, do Pauszuwki. — Lewicki, c. k. podporucznik, do Rzeszowa. — Komarnicki Bolesław, do Komarna.

Spozrzenia meteorologiczne we Lwowie

dnia 5. i 6 kwietnia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza według wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6. god. zrana	325.90	+ 4.1°	59.0	południowy sł.	pochmurno
2. god. popoł.	325.31	+ 11.2°	36.4	zachodni mier.	pogoda
10. god. wiecz.	324.45	+ 5.6°	56.7	"	"
6. god. zrana	324.08	+ 6.8°	70.5	połud.-zach. si.	pochmurno
2. god. popoł.	324.12	+ 12.0°	40.2	zachodni mier.	"
10. god. wiecz.	325.40	+ 7.9°	68.9	"	"

T E A T R.

Dziś: Opera niem.: „Lucia di Lammermoor.”
Jutro: dnia 9. kwietnia (Pierwszy numer w 7ym abon. mies.): „Kobiety z Kamienia.”
 Nowy dramat z francuskiego p. Barriere.

KRONIKA.

W wielką sobotę wybuchł ogień w Gródku pod Lwowem, i spaliło się jedynaście chałup na przedmieściu Czerlańskiem i wszystkie zabudowania gospodarskie.

— (Kopalnie węgla kamiennego u wybrzeży morza marmoryjskiego.)

P. Spratt, oficer z marynarki angielskiej i biegły geolog odkrył w północnej stronie morza Marmory między Frakle i Amastris prawie na każdej dolinie i po stokach od 50ciu do 1000 stóp bogate pokłady węgla kamiennego, które przy terażniejszym braku paliwa w Stambule mogą się bardzo dobrze przydać. Kopalnie te będą zapewne wkrótce rozpoczęte.

— Dzienniki kalifornijskie donoszą, że na dniu 15. lutego zrana dał się

czuć mocne trzęsienie ziemi w mieście San Francisco. Miało być najgwałtowniejsze, jakie kiedykolwiek zapamiętano, odkąd Amerykanie osiedli w Kalifornii. Podług dziennika „San Francisco Herald“ doznał każdy dom w mieście skutków wstrząśnienia, miejscami tak silnego, że budynki poruszały się jak fale wzburzonego morza. Wszędzie porzywano się ze snu mieszkańce, a niektórzy powypadali nawet z łózek. Jeden z niedbale zbudowanych domów zapadł się i ośmiocalowy mur jego runął. W kilku innych domach porywano się mury, i mieszkania stały się niebezpieczne. W ogóle jednak poniosło miasto małą szkodę. Kierunek wstrząśnienia był od północno-wschodniej ku południowo-zachodniej stronie.